

12-05-2019 Antonius van Padua Vierde zondag van Pasen

+ Welkom op deze vierde zondag van Pasen. Wij vieren vandaag ook roepingendag en moederdag. Dat zijn twee bijzondere aanduidingen over geroepen zijn tot wat God van je vraagt. De vraag is: waartoe zijn wij geroepen? Volgens het evangelie kan je antwoorden: wij zijn geroepen om te leven en te handelen in liefde – liefde voor God, liefde voor de mensen naast ons, liefde voor onszelf. Dat uitgangspunt is voor ieder van ons een heel eigen uitdaging. Ieder van ons is geroepen om zichzelf te zijn in liefde voor God en voor de naaste. Ook om dat te oefenen zijn we hier bij elkaar.

Hoe kunnen wij hier en nu onze eigen roeping begrijpen en versterken? Misschien vinden we richting in het lied dat we zojuist zongen. Het gaat over wat wij hier doen en over hoe wij dat kunnen ervaren. Met het lied kun je zeggen: wat wij doen, is een stukje van onze weg afleggen en hopen dat “het brood om ons gebroken ons bijeen houdt en het woord tot ons gericht, de weg wijst”. Wij vieren de liturgie van brood en wijn en woord, en het openingslied gaat verder: ‘Goed is het tezamen komen in uw huis en in uw licht, niemand hebt gij teruggehouden van uw hart en aangezicht’. Mooi, als wij onszelf zo mogen ervaren: Hij heeft niemand teruggehouden van zijn hart en aangezicht. Ieder mag hier zijn: spelend, moederend, luisterend, biddend voor Gods aangezicht. Opdat ieder de eigen roeping in het leven beter leert verstaan.

Zingen we het lied om ontferming.

Heer ontferm U Gloria

Gebed

Eeuwige, wij zingen U toe om ontferming. Wij loven U, wij prijzen en aanbidden U. Neem ons gezang aan als een gebed. Wij danken U dat wij voor U mogen verschijnen zoals wij zijn. Door Jezus Christus, Uw zoon, onze broeder. Amen

Handelingen 13, 14. 43-52 Johannes 10, 27-30

Overweging

Het bijbelboek waaruit de eerste lezing is genomen, heet ‘Handelingen van de apostelen’. Het is van dezelfde auteur als het evangelie volgens Lucas. De Handelingen beginnen waar het evangelie van Lucas eindigt: met Jezus’ laatste opdracht en beloften vlak voor zijn hemelvaart. De leerlingen, onder leiding van Petrus, zijn geroepen. Ze wachten dan in

Jeruzalem op de dingen die komen. Er komt nogal wat op hen af aan instemming en ontstemming. Dat kunnen we afleiden uit wat Handelingen vertelt.

Paulus en Barnabas zijn geroepen om het goede nieuws van Jezus bekend te maken. Ze trekken samen rond in Antiochië. Daar ervaren ze hoe het gaat als je je roeping volgt. Er is een stormachtige toeloop als ze vertellen over hoe je je kunt overgeven aan de genade, aan de goedgunstigheid van God. Dat is hun boodschap, Ze verkondigen het evangelie van genade, overal en aan iedereen, aan Joden en aan heidenen. Heel veel mensen herkennen wat ze vertellen. Maar er is ook een andere reactie. 'De Joden hitsten de vrome vrouwen uit de hogere kringen op, evenals de vooraanstaande burgers van de stad, en wisten hen zover te krijgen dat ze zich tegen Paulus en Barnabas keerden, zodat die uit het gebied werden verdreven.'

Paulus en Barnabas zijn geroepen. Ze zijn getuigen van het goede nieuws en laten de kracht van hun roeping zien. Dat gaat niet vanzelf. Ze worden verdreven. En dan doen ze wat Jezus hun ooit had aanbevolen: ze schudden het stof van hun voeten en trekken verder.

Hier zie je mensen die hun roeping in vrijheid waar maken. Als Joden zijn ze naar de synagoge gegaan, waar hun oorsprong ligt en waar ze thuis zijn. Ze hoeven niet een nieuwe organisatie op te richten. Ze hoeven niet op een zetel verheven te worden. Ze hoeven niet in de concurrentie te gaan. Als ze tenslotte verdreven worden uit de stad, schudden ze het stof van hun voeten. Wat betekent dit? Ze blijven niet na somberen. Ze blijven niet hangen in de twist. Ze gebruiken hun energie om verder te gaan.

Waar halen Paulus en Barnabas de kracht vandaan om zo te handelen? Ik denk dat de evangelietekst van vandaag daarover iets duidelijk maakt. Ze hebben de stem van Jezus gehoord en voelen zich door hem gekend. Ze leven met hem die één is met de Vader. Ze hoeven niet bang te zijn. Ze zijn opgenomen in goddelijk leven, dat meer is dan eigenbelang, meer dan de drang naar succes en meer dan de gedrevenheid door jaloezie. Hun belangeloze roeping drijft hen.

Zo zou het hier en vandaag ook kunnen zijn. Mensen die hun roeping volgen. Moeders die onvoorwaardelijk achter hun kinderen staan. Gelovigen die in woord en daad getuigen van de hoop die in hen leeft.

VOORBEDE

God, wij bidden U voor allen die verantwoordelijkheid willen dragen voor de nieuwe generaties, speciaal voor moeders:

dat zij trouw zijn aan hun kinderen en hen leiden en volgen in de geest van het evangelie.

Laat ons zingend bidden

God, voed in ons een besef van roeping,

Ook waar niemand ons nodig lijkt te hebben.

Versterk de band met U

En bevestig de hoop die in ons leeft.

Laat ons zingend bidden

Voor onze geloofsgemeenschap,

Dat zij geïnspireerd door mag geven wat haar bezielt.

Laat ons zingend bidden